

ги въспитава; сътне като видѣ въ нея такъвъ разъмъ и добрина, която много заминуваше хъбостъта ѝ, той защото беше довецъ, искаше я за жена. Тя не рачи, защото са била врекла на избавитела си офицера, Попския синъ; и стое на хоратата си, ако и да беше изгубилъ той едната си ръка. Въ същия денъ, като мислеха да са венчаватъ, ударятъ Русите Маріенбургъ, и освояватъ го: и тамъ са погубва реченній офицеръ. Накои си руски войска намерватъ Екатерина скрита въ една пещъ, и като своя плачка, продаватъ я на Генералъ Меншикова. Той я проважда на сестра си, която я прѣє съ таквасъ любовъ, каквато беше пристойна на истинското достоинство, и на таквасъ хъбость, юще и на злочестіето, въ което са беше намерили. Тъкъ я позна Петър Великій, а остана поразенъ отъ писмото (фисюрг.) на лицето ѝ. Доде и на утрешнія денъ, разговори са съ нея, предложи ѝ накакви предложенія, удниши са на високія и ра-